

увличалъ по нѣкогашъ отъ поднасянитѣ подкупки и си позволявалъ да рѣшава нѣкои дѣла несправедливо.

— „Азъ отъ тебе туй никога неочаквахъ“, казалъ господаря, „а що та принуди да постѣпяшъ тѣй?“

— Нищо друго, отговорилъ изобличения, освѣнъ бѣдността. Съ собственната си мѣсечина, за всичкитѣ си трудове и работи, азъ едва съмъ ималъ нуждното препитание, а за жената и дѣцата си освѣнъ че не съмъ можѣлъ да спестя нѣщо, но ми е било невъзможно да посрѣщамъ тежкитѣ имъ разноси безъ да не влазямъ въ дългъ.

— „Колко мислишъ“, продължилъ царя, „да ти стигатъ за едно по-свободно живѣяние? Земи обаче подъ внимание, че нѣма да земашъ разни подкупки и да постѣпяшъ несправедливо.“

— Поне йоще толкова колкото сега получавамъ, казалъ съдията.

— „И отъ туй ще бждешъ благодаренъ?“ го попиталъ царя. „Така щото ще започнешъ точно да изпълнявашъ длъжноститѣ си и никога отъ сега нататкъ не ще да приемашъ да та подкупуватъ за да престѣпяшъ закона, тѣй ли?“

— Въ пълно ще съмъ благодаренъ и задоволенъ, милостивий господарю, отговорилъ съдията, и азъ са съглашавамъ да приема най-строгитѣ наказания, ако йоще единъ пхтъ ма изобличате, че съмъ рѣшилъ несправедливо нѣкое дѣло, че съмъ приемалъ подкупки, че съмъ несправедливо постѣпялъ, или по какъвто и да било другъ начинъ че съмъ злоупотребилъ съ довѣрието на ваше величество.

— „Добрѣ“, казалъ господаря, „тозъ пхтъ ти прощavamъ; ще ти опредѣля мѣсечина единъ пхтъ и половина повече отъ колкото си земалъ до сега, съ уловие обаче че ще останешъ на думата си и